

ФОРФЕЙТИНГ ЯК ДЖЕРЕЛО ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРИ ЗДІЙСНЕННІ НАУКОВО-ТЕХНІЧНИХ ПРОЕКТІВ

Юденко А.В., студентка 3 курсу ФММ

Науковий керівник : Войтко С.В. д.е.н, професор, зав.каф.міжнародної економіки, ФММ
Національний технічний університет України „Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

Інструментарії для здійснення інноваційної діяльності різноманітні та розвинені. Напрацьовані десятиліттями схеми надають можливість вирішувати різноманітні завдання фінансування науково-технічних проектів, що ведуться українськими компаніями із зарубіжними партнерами. З такого інструментарію зовнішньоекономічної діяльності, що функціонує для отримання середньо- і довгострокових позик, є форфейтинг.

Вагомий внесок у розвиток теорії та практик зовнішньоекономічних операцій, впровадження форфейтингу, здійснили такі зарубіжні науковці як Л.Н.Красавіна, Ж.Перар, П.Роуз, Р.Кембелл, К.Шміттофф, а з вітчизняних науковців: О.Береславської, А.Савченка, В. Батрименка, О.Ляхової, О.Терещенка, М.Олексієнко, Є.Склепового.

Форфейтинг - це один з різновидів торгового фінансування, який полягає в покупці кредитором (банком) дебіторської заборгованості клієнта. Дебіторська заборгованість може бути в цьому випадку представлена сертифікатами, вексями, авалюми та іншими зобов'язаннями покупця.

Срок форфейтигування складає від 180-ти днів до 5-7 років.

Цей спосіб кредитування зовнішніх операцій особливо використовується в Німеччині та Великобританії.

Досить часто в ролі продавця виступає експортер - виробник, а в ролі покупця - іноземний оптовик. Оформлення угоди проводиться шляхом сплати продавцю грошових коштів у сумі угоди кредитором замість покупця[2].

Позичальником у цьому випадку є продавець, який зобов'язаний сплатити банку комісійні платежі, відсотки за користування коштами банку та додаткові платежі. Для покупця змінюється тільки схема погашення - кошти переводяться на рахунок банку-кредитора, а не безпосередньо продавцю.

Форфейтинг ефективно застосовувати при здійсненні науково-технічних і технологічних проектів у рамках реалізації пріоритетних напрямів розвитку науки й техніки та реалізації механізмів трансферу технологій. У випадку фінансування форфейтингом реалізується кредитування експортера банківською чи іншою фінансово-кредитною установою шляхом отримання боргових зобов'язань інвестора, які потім банк продає на вторинному ринку, таким чином повертаючи витрачені кошти[1].

Як і в будь-якому різновиді кредитування є свої мінуси, основним недоліком форфейтингу є переплата за користування кредитними коштами. Крім цього, через відсутність регресу продавець не має змоги відстежувати в постійному режимі платоспроможність покупців для коригування торговельної політики.

Проте у такого виду фінансування набагато більше переваг:

- зниження ризиків продавця;
- продавець має можливість скоротити касові розриви та отримувати додатковий прибуток на ці кошти вже в поточний момент;
- оформлення векся можна здійснити по частинах (наприклад, 2 векселі на кожну поставку) і продавати дебіторську заборгованість поетапно або по частинах;
- покупець отримує гнучкий графік оплати, різних відстрочок і пільг [3].

Список літератури

1. Поддєрьогін А.М. Інновації та їх фінансове забезпечення в харчовій промисловості України / А.М. Поддєрьогін, А.В. Корнилюк // Фінанси України. – 2009. - № 11 (168). – С. 94
2. Волкова О.І. Економіка й організація інноваційної діяльності / О.І. Волкова, М.П. Денисенка – м.Київ: «Професіонал». - 2004. – №5(14) – с.396
3. Что такое форфейтинг [Електронний ресурс]. – 2014. – Режим доступу до ресурсу: <http://delatdelo.com/spravochnik/terminy/chto-takoe-forfejting.html>.